

عنوان مقاله:

سنجش و بررسی سطح توسعه بازار کار مناطق روستایی استان های کشور طی برنامه چهارم توسعه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های روستایی، دوره 3، شماره 11 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمدعلی فیض پور - عضو هیئت علمی دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه یزد

گلسا صالحی فیروزآبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم اقتصادی، دانشگاه تهران مرکز

خلاصه مقاله:

یکی از دلایلی که برای تبیین مهاجرت از مناطق روستایی به مناطق شهری و به خصوص در مراحل گذار اقتصادی در کشورهای درحال توسعه ارائه گردیده، دستیابی به شغل و شغل بهتر است. این موضوع بر اساس داده های اقتصاد ایران نیز مصداق دارد و با مدل های ارائه شده برای مهاجرت و به ویژه مدل هریس و تودارو، که دلیل عمده مهاجرت از روستا را دستیابی به شغل بهتر و در نتیجه درآمد انتظاری بالاتر در مناطق شهری می داند، تطابق دارد. بر این اساس، تفاوت سطح توسعه بازار کار در مناطق روستایی نسبت به مناطق شهری و روند تغییرات آن می تواند شاخصی از روند و شدت مهاجرت بین این مناطق را به دست دهد و از این رو، شناخت و رتبه بندی مناطق روستایی از حیث توسعه بازار کار اهمیت می یابد. تعیین و بررسی سطح توسعه بازار کار مناطق روستایی به تفکیک استان های کشور، هدف اصلی مقاله حاضر را تشکیل می دهد. برای تعیین سطح توسعه بازار کار مناطق روستایی، از چهار شاخص اساسی نرخ بیکاری، سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص، سهم اشتغال در بخش خصوصی و سهم اشتغال در بخش صنعت استفاده گردیده و برای تلفیق آنها از روش های تحلیل چندمتغیره تحلیل عاملی و برترین پیشنهاد از راه حل ایده آل (TOPSIS) در دوره زمانی برنامه چهارم توسعه استفاده شده است. در مجموع، نتایج این پژوهش نشان می دهد که سطح توسعه بازار کار مناطق روستایی استان ها در طول برنامه چهارم توسعه تغییر چندانی نیافته و این درحالی است که همان تغییرات اندک در میزان توسعه یافتگی مناطق نیز به روش تعیین آن بستگی داشته است.

کلمات کلیدی:

توسعه بازار کار، روش تاپسیس، روش تحلیل عاملی، شاخص های بازار کار، مناطق روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1750401>

